

IF MUSIC BE THE FOOD OF LOVE

If music be the food of love,
Sing on till I am fill'd with joy;
For then my list'ning soul you move
To pleasures that can never cloy.
Your eyes, your mien, your tongue declare
That you are music ev'rywhere.

Pleasures invade both eye and ear,
So fierce the transports are, they wound,
And all my senses feasted are,
Tho' yet the treat is only sound,
Sure I must perish by your charms,
Unless you save me in your arms.

Henry Heveningham (the first line quotes Orsino's lines in Twelfth Night by Shakespeare)

Om musiken vore kärleks föda,
Sjung på tills jag är mätt av glädje;
Ty då kunde du röra min lyssnande själ
Till behag som ej någonsin blir kväljande.
Dina ögon, ditt ansikte, din tunga förkunnar
Att du är musik överallt.

Nöjen intar både öga och öra,
Så heta är känslorna att de sårar,
En bankett för mina sinnen alla,
Fast endast klanger bjuds.
Jag tror visst att jag förgås i din trollkonst
Om du inte räddar mig i dina armar.

översättning: Mats Lillhannus

Jos musiikki on lemменravintoa,
jatka laulamista, kunnes olen täynnä riemua;
sillä silloin johdatat kuuntelevaa sieluani
nautintoihin, joihin en koskaan kyllästy.
Silmäsi, katseesi, kieleesi, kaikki julistavat:
olet musiikkia kaikkialla.
Nautinnot valtaavat silmät ja korvat,
niin rajuja ovat tunteeni, että ne tuottavat
kipua. Kaikkia aistejani ruokitaan,
vaikka tarjolla on vain ääntä.
Varmasti menehdyn tenhovoimastasi,
ellet pelasta minua käsivarsillesi.

suomennos: Tuuli Lindeberg

MUSIC DIVINE

Music divine, proceeding from above,
whose sacred subject oftentimes is love,
in this appears her heavenly harmony,
where tuneful concords, sweetly do agree.
And yet in this her slander is unjust,
to call that love which is indeed but lust.

Gudomliga musik, som träder fram från ovan,
Vars heliga ämne mången gång är kärlek,
I detta skönjes hennes himmelska harmoni,
Där klangfulla ackord ljust följs åt.
Men i just detta är hennes ord förtal:
Att kalla det kärlek som endast är lust.

översättning: Mats Lillhannus

Taivaallinen musiikki, joka soi korkeuksista, on usein
pyhitetty kertomaan rakkaudesta,
ja siksi on sen sopusointu jumalainen,
kun kaikki sointuu, on harmonia suloinen;
vaan jos kutsuu rakkaudeksi sitä, mikä on pelkkää himoa,
tulee pahoin herjanneeksi taivaallista musiikkia.

suomennos: Taina Wallin

O PRIMAVERA

Prima parte

O primavera, gioventù dell'anno,
bella madre di fiori,
d'erbe novelle e di novelli amori,
tu torni ben, ma teco
non tornano i sereni
e fortunati dì delle mie gioie;
tu torni ben, tu torni,
ma teco altro non torna
che del perduto mio caro tesoro
la rimembranza misera e dolente.
Tu quella se', tu quella
ch'eri pur dianzi sì vezzosa e bella,
ma non son io già quel ch'un tempo fui,
sì caro agli occhi altrui.

Seconda parte

O dolcezze amarissime d'amore,
Quanto è più duro perdervi, che mai
Non v'haver o provate o possedute.
Come sarìa l'amar felice stato,
Se'l già goduto ben non si perdesse;
O quand'egli si perde,
Ogni memoria ancora
Del dileguato ben si dileguasse.

Prima parte

O vår, årets ungdomstid,
Blomstrens sköna moder
Och de nya lövens och den unga kärlekens,
Du återvänder, men med dig
Återvänder ej min glädjes
Behagfulla och lyckosamma dagar;
Ja, du återvänder,
Men med dig kommer ej annat än
Minnet av min förlorade skatt,
Bittert och kvalfyllt.
Du är förvisso densamma
Som du en gång var, skön och praktfull,
Men jag är ej längre vad jag var,
Så älskad i en annans ögon.

Seconda parte

O du bitterljuva kärlekssötma,
Hur mycket svårare är det ej att mista dig,
Än att aldrig ha smakat eller ägt dig.
Hur lycklig vore kärleken
Om ej det uppnådda gått förlorat,
Eller om, när kärleken försvunnit,
Också varje minne
Av dess godhet suddats ut.

översättning: Mats Lillhannus

Prima parte

Oi kevät, vuodenajoista nuorin
kaunis kukkien äiti
ja uuden ruohon ja uusien lempien.
Sinä todellakin palaat,
mutta kanssasi eivät palaa
tyynet ja onnelliset iloni päivät.
Sinä todellakin palaat,
mutta mukanas ei tuo muuta
kuin kurjan ja kivuliaan muiston
rakkaasta kadotetusta aarteestani.
Olet yhä sama kuin ennenkin;
yhtä kaunis ja suloinen.
Vaan minä en enää ole se, joka olin,
rakas toisen silmissä.

Seconda parte

Oi rakkauden karvain sulo,
kuinka paljon vaikeampaa onkaan menettää sinut
kuin koskaan olla maistamatta tai omistamatta sinua.
Kuinka onnellista rakkaus olisikaan,
jos kerran koettu hyvä ei katoaisi.
Tai jos sen kadottua
myös jokainen muisto
kadonneesta hyvästä katoaisi.

suomennos: Ilmari Pirttilä

UDITE, LAGRIMOSI SPIRTI

Udite, lagrimosi
Spirti d'Averno, udite
nova sorte di pena e di tormento,
mirate crudo affetto
in sembiante pietoso:
la mia Donna crudel più dell'inferno,
perché una sola morte
non può far sazia la sua ingorda voglia,
e la mia vita è quasi
una perpetua morte.
Mi comanda ch'io viva,
perché la vita mia
di mille morti il dì ricetta sia.

e la mia vita è quasi
una perpetua morte.
Mi comanda ch'io viva,
perché la vita mia
di mille morti il dì ricetta sia.

Hör, ni Avernus
Plågade andar, hör
Ett nytt slags lidande och kval,
Se denna grymma hållning
Förklädd till fromhet.
Min dam, grymmare än infernot,
Ty en enda död kan inte
Mätta hennes glupska vilja,
Och mitt liv är
Som en evig död.
Hon befaller att jag lever vidare
Så att hon kan få mig att dö
Tusen gånger var dag.

översättning: Mats Lillhannus

Kuulkaa, te piinatut henget,
jotka Avernuksen synkissä syvyyksissä asutte,
kuulkaa uusi tuskani!
Katsokaa julmaa rakkautta,
joka on puettu säälin naamioon.
Nainen, jota palvon,
on helvetiäkin julmempi,
sillä yksi kuolema on liian vähäinen
tydyttämään hänen julmaa kostonhimoaan.
Elämäni on kuin ikuinen kuolema.
Hän käskee minun elää,
jotta voin kuolla tuhat kertaa joka päivä!

suomennos: Ilmari Pirttilä

MOVETEVI A PIETÀ

Movetevi à pietàdel mio tormento,
Edov'il piantoe'lsospirar non giunge,
Deh, portate voilunge;
Portat'aure benign'il mio lamento.
Lasso, ch'io pregoil vento e non m'avveggio
Morend'ohimè, ch'al vento ait'io chieggio!

Giovan Battista Strozzi

Må ni röras till nåd av mitt lidande,
Och dit tårar och suckar ej når,
O, för mig bort;
Må de välvilliga vindarna bäramin klagan.
Ack, inte ens vinden som jag ber
I mina dödliga kval kommertillmin hjälp!

översättning: Mats Lillhannus

Liikuttehan säälistä kärsimykseni tähden.
Viekää se sinne minne itku ja huokaus ei yllä.
Te lempeät tuulet,
kantakaa valitukseni kauas!
Minua kurjaa, pyydän apua jo tuuleltakin,
eikä sekään voi minua kuolevaa pelastaa.

suomennos: Ilmari Pirttilä

SELVE BEATE

Selve beate,
Se sospirando in flebili susurri
Al nostro lamentar vi lamentaste,
Gioite anco al gioire, e tante lingue
Sciogliete quante frondi
Scherzan'al suon di queste
Piene del gioir nostro aure ridenti.

Välsignade skogar,
Om suckande i sörjande viskningar
Med vår klagan ni klagade,
Gläd er då mer i glädjen, och som många tungor
Må ni spridas som löv,
Lekande till ljudet av dessa
Skrattande vindfläktar fulla av vår fröjd.

översättning: Mats Lillhannus

Autuaat metsät,
jos huokailitte surumielisin kuiskauksin
valitustamme valittaen,
iloitkaa nyt ilossamme ja niin monin kielin kuin teillä on lehtiä
levittäytykää leikkien
ja liittykää tuuliin,
jotka ovat täynnä riemuamme.

suomennos: Ilmari Pirttilä

AURA CHE MORMORANDO

Prima parte

Aura che mormorando al bosco intorno
Tempri la fiamma de l'ardente sole
Volati, prego, or che sul mezzo giorno
Te sola attend'e dorm'il mio bel sole
E vaga nel suo morbido soggiorno
Te assidi e cigni di rose e viole
Il biondo crine e d'un sì nobil velo
Che non l'offenda mai caldo né gelo

Seconda parte

Così non senti mai novo furore
Del freddo borea combattendo il verno
Né con turbato ciel turbato umore
Discenda not'a darti affanno interno
E 'l vivo del tuo caro ardito ardore
Sia teco e nel tuo amante sempiterno
Né gelosia lo spenga o nova fiamma
Lo scemi o lo consumi a dramm'a
dramma

Terza parte

Io d'odorate frondi e di bei fiori
Che la felice Arabia in grembo asconde
Te sacro un gran altar tra verd'allori
Ch'arda mai sempre qui vicin'a l'onde
E de le ninfe de la nobil Clori
Meco la più leggiadra in queste sponde
Canterà le tue lodi ad una ad una
Fin che col sol il ciel tutto s'imbruna

Quarta parte

Se vedrem poi destarsi lieta e bella
Dal dolce sonno la mia cara luce
E far con l'una e l'altra ardente stella
Invidia al sol quando più splend'e luce
E poi cantando in questa parte e'n quella
Con l'armonia che sol al ciel m'adduce:
In novo stile il tuo bel nome eterno
Farà per queste selve estate e verno

Prima parte

Fläktar som mumlande bland skogens träd
Dämpar den heta solens flamma,
Flyg, jag ber, denna middag
Till min sköna sol som allena väntar och vilar;
Träd in och sätt dig vid hennes sida,
Fläta med rosor och violer hennes gyllene lockar
Till en slöja så ädel att varken hetta eller köld
Kan plåga henne.

Seconda parte

Sålunda kommer du aldrig att höra höra
Kalla Boreus nya raseri i vinterns kamp,
Ej heller kan en stormig himmel eller oroliga tankar
Om natten oroa ditt sinne;
Och ditt livs ljuva tillgivenhet
Kommer att vara hos dig och din älskare för evigt,
Ej heller avund kan släcka den nya lågan
Eller förtära den bit för bit.

Terza parte

Med doftande örter och vackra blommor
Som den lyckliga Östern gömmer i sitt bröst,
Skall jag till dig helga ett stort altare
Som skall brinna för evigt i dessa lundar vid havets vågor;
Och de skönaste bland Cloris nymfer
Skall tillsammans med mig på denna strand
Till varandra besjunga ditt lov
Tills solens avsked fördunklar himlen.

Quarta parte

Då skall vi se henne vakna, skön och lycklig,
Från en ljuvlig sömn, mitt kära ljus,
Och få var och annan stjärna att avundas
Solen, ty hennes ljus är klarare;
Och sedan, häriskring sjungande
I harmoni som bär mig upp till himlen:
I denna nya stil skall ditt namn vara evigt
I dessa skogar både sommar och vinter.

översättning: Mats Lillhannus

Prima parte

Tuuli, joka kuiskaa metsän ympärillä
ja hillitset leimuavan auringon tulta,
lennä nyt, sillä keskipäivällä
ihana aurinkoni odottaa sinua yksin ja lepää.
Vaella hänen pehmeään leposijaansa,
istu hänen luonaan ja puno ruusuista ja orvokeista
ja hänen kultaisista kiharoistaan niin jalo huntu,
ettei kuumuus eikä kylmyys häntä koskaan häiritse.

Seconda parte

Näin et koskaan kuule uuden raivon pauhua,
kun kylmä pohjoistuuli taistelee talvea vastaan.
Eikä levoton taivas tai myrskyinen mieliala
laskeudu yöllä tuottamaan sinulle sisäistä tuskaa.
Olkoon rakastettusi rohkea, tulinen intohimo
ikuisesti teissä kahdessa.
Älköön mustasukkaisuus sitä sammuta,
uusi liekki sitä himmennä tai pala palalta kuluta.

Terza parte

Tuoksuvin lehvin, kaunein kukkasin,
joita onnellinen Arabia helmaansa kätkee,
pyhitän sinulle suuren alttarin
vihreiden laakeripuiden siimekseen meren äärelle.
Ja Chloriksen nymfien joukosta kaunein
laulaa kanssani näillä rannoilla ylistystäsi,
säe säkeeltä,
kunnes aurinko laskee ja taivas tummuu.

Quarta parte

Näen rakkaani heräävän unestaan iloisena ja kauniina.
Hänen silmänsä, nuo kaksi hehkuvaa tähteä,
saavat auringonkin kateelliseksi sen kirkkaimmalla
hetkellä. Sitten hän laulaa, siellä ja täällä, taivaallisen
sointuvalla äänellään. Ja uudella laulullaan hän tekee
nimesi ikuiseksi, näissä metsissä, kaikkina vuodenaikoina.

suomennos: Ilmari Pirttilä

FROM ROSY BOW'RS

From rosy bowr's
where sleeps the God of Love,
Hither, hither,
ye little waiting Cupids, fly,
Teach me in soft,
melodious songs to move,
With tender passion,
my heart's darling joy.
Ah! let the soul of music
tune my voice,
To win dear Strephon,
who my soul enjoys.

Or if more influencing
Is to be brisk and airy,
With a step and a bound,
And a frisk from the ground,
I will trip like any fairy.
As once on Ida dancing
Were three celestial bodies,
With an air and a face,
And a shape and a grace,
Let me charm
like Beauty's goddess.

Ah! 'tis all in vain,
Death and despair
must end the fatal pain,
Cold despair,
disguis'd, like snow and rain,
Falls on my breast!
Bleak winds in tempests blow,
My veins all shiver
and my fingers glow,
My pulse beats a dead march
for lost repose,
And to a solid lump of ice my
poor, fond heart is froze.

Or say, ye Pow'rs,
my peace to crown,
Shall I thaw myself
or drown?
Amongst the foaming billows,
Increasing all with tears I shed,
On beds of ooze and crystal pillows,
Lay down my lovesick head.
Or say, ye Pow'rs,
my peace to crown,
Shall I thaw myself
or drown?

No, I'll straight run mad,
That soon my heart will warm;
When once the sense is fled,
Love has no pow'r to charm.
Wild thro' the woods I'll fly,
Robes, locks shall thus be tore,
A thousand deaths I'll die
Ere thus in vain adore.

Thomas d'Urfey

Från rosenlundar
Där Kärleksguden sover
Kom, kom hit,
Flyg ni tjänande Cupider små,
Lär mig att med mjuka,
Melodiska sånger och
Tillgiven passion
Beröra mitt hjärtas utvalda.
Ah! Låt musikens själ
Stämma min röst
Till att vinna kära Strefon,
Som min själ åtrår.

Eller, om det är bättre
Att vara frimodig och sorglös,
Med steg och hopp
Och ett skutt upp i luften
Skal jag dansa som en älva.
Liksom en gång på berget Ida
Tre himmelska väsen dansade,
Med samma anda och min,
Samma form och skönhet

Må jag förtrolla
Som skönhetens Gudinna.

Ack! Det är allt förgäves,
Död och förtvivlan
Kommer att förta denna svåra smärta,
Kall förtvivlan,
Förklädd, som snö och regn,

Faller på mitt bröst!
Kyliga vindar i stormbyar viner,
Jag skälver av kyla
Och mina finger bränner,
Min puls slår en sorgemarsch
För förlorad vila
Och till en tung klump av is
Fryser mitt stackars drabbade hjärta.

Eller säg, ni Krafter,
För att kröna min frid,
Skall jag tina mig själv
Eller drunkna?
Bland skummande vågtoppar,
Växande av de tårar jag fäller,
På bäddar av dagg och dynor av kristall
Vila mitt kärlekssjuka huvud.
Eller säg, ni Krafter,
För att kröna min frid,
Skall jag tina mig själv
Eller drunkna?

Nej, jag störtar mig i vansinne,
Så att mitt hjärta snart må värmas;
När en gång förnuftet flytt,
Har kärleken ingen makt att förtrolla.
Vild skall jag fly genom skogarna,
Med trasade kläder och lockar,
Hellre dör jag tusenfalt
Än älskar så förgäves.

översättning: Mats Lillhannus

Ruusulehdoista,
missä rakkauden jumala nukkuu,
tänne lentäkää,
pienet odottelevat Kupidot,
Opettakaa minua
koskettamaan sydämeni valittua
pehmein sävelin,
hellän intohimoisesti.
Ah! antakaa musiikin sielun
virittää ääneni,
jotta voittaisin omakseni rakkaan Strefonin,
josta sieluni niin nauttii.

Tai jos olisikin vaikuttavampaa
olla reipas ja huoleton,
loikin ja askelin
ponnahdella ylös maasta,
sipsuttaa kuin keijukainen,
Niin kuin kerran Ida -vuorella
tanssi kolme jumalatarta,
keimaillen, hymyillen,
viehkeästi tanssien;
antakaa minunkin hurmata
kuin Kauneuden Jumalatar ikään.

Ah! turhaa, kaikki turhaa,
Vain kuolema ja epätoivo
voivat lopettaa tuskani,
kylmä toivottomuus,
kuin lumi ja vesisade,
hiipii rintaani.
Kolea myrskytuuli puhalttaa,
vapisen kylmästä,
sormeni ovat kohmeessa,
sydämeni lyö surumarssia
kadotetulle levolle,
ja sydänparkani
on jäätynyt jääkimpaleeksi.

Kertokaa, oi Voimat,
jotta pääsen rauhaan:
sulattaisinko itseni
vai hukunko tähän paikkaan?
Kyynelistäni alati kasvavien
vaahtopäiden keskelle,
kastevuoteelle ja kristallityynylle
laskekaa rakkaudensairas pääni.

Kertokaa, oi Voimat,
jotta pääsen rauhaan:
sulattaisinko itseni
vai hukunko tähän paikkaan?

Ei, syöksyn suoraan hulluuteen
heti kun sydämeni lämpenee,
sillä kun järki on kadonnut,
rakkaus ei enää voi houkuttaa.
Kiidän villisti halki metsän
repien vaatteeni ja kutrini;
ennemmin kuolen tuhat
kuolemaa kuin rakastan turhaan.

suomennos: Tuuli Lindeberg

AH DOLENTEPARTITA

Ah, dolente partita!
Ah, fin de la mia vita!
Da te parto e non moro?
Pur i' provo
La pena de l'amorte;
E sento nel partire
Un vivace morire,
Che dà vita al dolore,
Per far che moia
immortalmente il core.

Ack, smärtsamma avsked!
Ack, mitt livs sista stund!
Jag skiljs från dig och dör inte?
Ändå känner jag
Dödens smärta,
Och i avskedet
En levande död
Som ger liv åt sorgen,
Så att mitt hjärta
Lider en evig död.

översättning: Mats Lillhannus

Ah, murheellinen ero!
Elämäni loppu!
Kun eroan sinusta, enkö muka kuole?
Tunnen kuoleman tuskan
ja erossa elävän kuoleman,
joka antaa elämän surulle,
niin että sydämeni
tekee ikuisesti kuolemaa.

suomennos: Ilmari Pirttilä

O MIRTILLO, MIRTILLO ANIMA MIA

O Mirtillo, Mirtillo, anima mia,
Se vedesti qui dentro
Come sta il cor di questa
Che chiami crudelissima Amarilli,
So ben che tu di lei
Quella pietà che da lei chiedi, havresti.
O anime in amar tropp'infelici.
Che giova a te, cor mio, l'esser amato?
Che giova a me l'haver sì caro amante?
Perche, crudo destino,
Ne disunisci tu, s'amor ne strigne?
E tu, perche ne strigni,
Se ne part'il destin, perfido amore?

O Mirtillo, Mirtillo, min själ,
Om du kunde se mitt inre,
Mitt hjärtas tillstånd,
Mig som du kallar den allra grymmaste Amarilli,
Jag vet väl att du för henne
Skulle känna den nåd du begär av henne.
O själar för olyckliga för kärlek,
Vad nyttar det dig, mitt hjärta, att bli älskat?
Vad nyttar det mig att ha en så kär älskare?
Varför, grymma öde, skiljer du oss åt
Om kärleken omfamnar oss?
Och du, varför förenar du oss,
Om ödet skiljer oss åt, o svekfulla Amor?

översättning: Mats Lillhannus

Oi Mirtillo, Mirtillo, sieluni,
Kunpa näkisit sisimpääni
ja ymmärtäisit minua.
Minua, jota kutsut julmimmaksi Amarilliksi.
Silloin tietäisit, että sinä, hänen takiaan
tuntisit säälin, jota häneltä pyydät.
Voi teitä onnettomia sieluja.
Mitä hyötyä sinulle, sydämeni, on tulla rakastetuksi?
Mitä hyötyä on minulla olla suloinen rakastaja?
Miksi, julma kohtalo, erotat meidät,
jos rakkaus sitoo meitä?
Miksi syleilet meitä, kavala rakkaus,
jos kohtalo meidät erottaa?

suomennos: Ilmari Pirttilä

OUT FROM THE VALE

Out from the vale of deep despair,
with mournful tunes I fill the air,
to satisfy my restless ghost
which Daphne's cruelty hath lost.
O'er hills and dales in her dull ears,
I'll send my notes with bitter tears.

Ur den djupa förtvivlans dal
Fyller jag luften med sörjande sång,
För att trösta min rastlösa själ,
Genom Dafnes grymhet förlorad.
Över kullar och genom dalar till hennes avtrubbade öron
Sänder jag mina toner med bittra tårar.

översättning: Mats Lillhannus

Syvästä epätoivon laaksosta
surullisin sävelin täytän ilman
tyynnyttääkseni levottoman henkeni,
jonka Daphnen julmuus on kadottanut.
Yli kukkulain ja laaksojen lähetän säveleni
katkerin kyynelin hänen kylmiin korviinsa.

suomennos: Ilmari Pirttilä

COME, SABLE NIGHT

Come, sable night, put on thy mourning stole,
and help Amyntas sadly to condole.
Behold, the sun hath shut his golden eye,
the day is spent, and shades fair lights supply.
All things in sweet repose
their labours close;
Only Amyntas wastes his hours in wailing,
whilst all his hopes do faint, and life is failing.

Kom, mörka natt, klä dig i din sorgdräkt
Och hjälp Amyntas att sorgset klaga.
Se, solen har slutit sitt gyllene öga,
Dagen är förbi och skuggor skänker sin sköna
lyster.
Alla ting vilar ljuvt
Och avslutar sina mödor;
Endast Amyntas ödar sina timmar i klagan,
Medan allt hans hopp förgår och livet rinner bort.

översättning: Mats Lillhannus

Tule, musta yö, pue suruviittasi
ja auta Amyntasta valittamaan.
Katso, aurinko on sulkenut kultaisen silmänsä,
päivä on mennyt ja valo antanut paikkansa varjoille.
Kaikki käyvät suloiseen lepoon työnsä päättäen.
Vain Amyntas kuluttaa aikansa valitukseen,
kun kaikki toivo kuihtuu, ja elämä hiipuu pois.

suomennos: Ilmari Pirttilä

WHAT IS OUR LIFE?

What is our life? A play of passion.
Our mirth the music of division.
Our mother's wombs the tiring houses be,
where we are dress'd for this short comedy.

Heav'n the judicious sharp spectator is,
that sits and marks still who doth act amiss.
Our graves, that hide us from the searching sun
are like drawn curtains when the play is done.
Thus march we, playing to our latest rest;
Only we die in earnest, that's no jest.

Vad är vårt liv? Ett sorgespel.
Vår glädje är splittringens musik.
Våra mödrars sköten är de förmak
I vilka vi kläs för denna korta komedi.
Himlen är den skarpt dömande åskådaren
Som sitter och ger akt på densom missar sin replik.
Våra gravar som gömmer oss från den sökande solen
Är som fördragna ridåer när skådespelet är förbi.
Sålunda tågar vi, gycklande, mot vår sista vila;
Blott dö gör vi på allvar, det äringet skämt.

översättning: Mats Lillhannus

Mikä on elämämme? Intoilun näytelmä.
Iloamme on jaettu musiikki.
Äitiemme kohdut ovat pukuhuoneita,
joissa meidät puetaan tätä lyhyttä komediaa varten.
Taivas on tarkkasilmäinen, oikeudenmukainen katsoja,
joka istuu ja merkitsee muistiin, kuka näyttelee kehnosti.
Haudat, jotka kätkevät meidät etsivältä auringolta,
ovat kuin näytelmän lopussa laskeutuva esirippu.
Näin marssimme näytellen viimeiseen lepoon saakka.
Vain kuolemamme on totta eikä leikkiä.

suomennos: Ilmari Pirttilä

VASTO MAR

Vasto marnel cui seno
Fan soave armonia
D'altezzaedi Virtù concordi venti,
Questi devoti accenti
T'offre la Musa mia,
Tu, Gran Maurizio, lor gradisci, e in tanto
Farai di rozzo armonioso il canto.

Ett vidsträckt hav på vars bröst
Vindarna skapar ljuva klanger,
Nobelt samstämd och fylld av dygd,
Min musa lägger inför dig
Dessa tillgivna verser,
Store Moritz, mottag dem, och sålunda
Kommer du att göra deras ostämnda sång harmonisk.

översättning: Mats Lillhannus

Valtavan meren helmassa
korkeuden ja hyveen sopusointuiset tuulet
luovat lempeän harmonian.
Nämä hurskaat sävelet
tarjoaa sinulle minun muusani.
Oi suuri Maurizio, ota ne vastaan
ja tee niiden karkeasta laulusta soinnikas.

suomennos: Ilmari Pirttilä